

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"א 31710-07-19 ישראל נ' אבו טראש

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

לפני כבוד השופטת יעל ייטב

המבקש איסמעיל אבו טראש
ע"י ב"כ עו"ד אמנון גולן ומאיר סוויסה

נגד

המשיב פקיד שומה באר שבע
ע"י ב"כ עו"ד דנה סבג

החלטה

מבוא

- 1
- 2 1. בקשה לביטול עיקול שהוטל על פי סעיף 194 בפקודת מס הכנסה [נוסח חדש],
- 3 התשכ"א-1961 (להלן- "הפקודה").
- 4 2. תחילתו של ההליך שלפני בבקשה דחופה שהגיש המשיב (להלן- "פקיד השומה") ביום
- 5 14.7.19, במעמד צד אחד, על פי סעיף 194 בפקודה. בבקשה התבקש בית המשפט
- 6 להורות על עיקול ותפיסה של כספי המבקש המוחזקים על ידי משטרת ישראל, לשם
- 7 הבטחת תשלום חוב המס של המבקש לשנים 2016-2018, בסך של 803,827 ₪.
- 8 3. עוד באותו היום ניתנה החלטתי שבגדרה הוטל צו עיקול ותפיסת סכומי הכסף, במעמד
- 9 צד אחד.
- 10 4. בעקבות מתן הצו, הוגשה ביום 19.11.19 הבקשה לביטול צו העיקול, היא הבקשה
- 11 שלפני.
- 12

העובדות

- 13
- 14 5. ביום 24.5.19 נערך על ידי משטרת ישראל חיפוש בביתו של המבקש שבפזורת אל-
- 15 טראש, במטרה לאתר אמל"ח. במהלך החיפוש נמצא בביתו של המבקש סכום כסף
- 16 מזומן, בסך של כ-450,000 ₪ (בשקלים חדשים, דינרים ירדנים ודולרים). סכום הכסף
- 17 נתפס בידי משטרת ישראל.
- 18 6. במהלך חקירתו במשטרה טען המבקש כי מקור הכספים שנתפסו ברשותו במכירת
- 19 כבשים וגמלים שביצע כשבוע לפני תפיסת סכומי הכסף, בארבע עסקאות שונות

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"א 31710-07-19 ישראל נ' אבו טראש

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 שבוצעו בשוק תל שבע. בחקירתו פירט כי נמכרו 100 גמלים, במחיר הנע בין 13,000 ₪
2 ל- 15,000 ₪, עבור כל גמל. כמו כן נמכרו 500 כבשים במחיר שנע בין 1,300 ₪ ל- 1,500
3 ₪, עבור כל כבש.
4 7. המבקש לא הגיש מעולם דוח לפקיד השומה בדבר הכנסותיו, ובחקירתו במשטרה
5 הודה כי לא דיווח על הכנסותיו ממכירת הכבשים והגמלים. בחקירתו פירט כי הוא
6 מתפרנס מקצבאות המוסד לביטוח לאומי בלבד.
7 8. לשם השלמת התמונה אציין כי אשתו של המבקש פירטה בעדותה במשטרה כי
8 המבקש אינו עובד כ- 17 שנים, וכי בני המשפחה, המונים זוג הורים ו-10 ילדים,
9 מתפרנסים מקצבת הבטחת הכנסה וקצבת ילדים, בסכום של 4,000 ₪.
10
11

השומה

- 12 9. על יסוד הגרסאות שהעלה המבקש בחקירותיו במשטרה, קבע פקיד השומה את
13 הכנסותיו של המבקש בצו לשנים 2016-2018, בהתאם לסעיפים 145(ב) ו-194(א)(2)
14 בפקודה. פקיד השומה מצא, על יסוד ההודעות, כי הכנסתו של המבקש ממכירת
15 הכבשים והגמלים הסתכמה לסך של 1,950,000 ₪. בהעדר דוחות העריך פקיד השומה
16 כי ההוצאות היו בשיעור 30% מההכנסה האמורה. ההכנסה שהתקבלה על פי התחשיב
17 האמור, בסך 1,365,000 ₪ נפרסה לשנות המס 2016-2018, כך שלכל שנת מס יוחסה
18 הכנסה בסך 455,000 ₪.
19 10. חוב המס של המבקש לשנים 2016-2018 מסתכם, על פי השומה שהוצאה לו, לסך של
20 **803,827** ₪. למבקש נקבעה גם שומה חלופית, המבוססת על הפרשי הון בלתי
21 מוסברים, בסך של **662,890** ₪.
22 11. משלא שולם המס על פי השומה, ולא ניתנה ערובה להבטחת תשלום המס, להנחת
23 דעתו של פקיד השומה, פנה פקיד השומה לבית משפט בבקשה לפי סעיף 194 בפקודה.
24 12. גם לאחר מתן הצווים מכוח סעיף 194 בפקודה, והגשת הבקשה לביטולם לבית
25 המשפט, לא פנה המבקש לפקיד השומה, ולא הגיש דוח לשם השגה על השומה, כך
26 שלא מתברר כיום כל הליך שומתי לפני פקיד השומה.
27
28

עמדת פקיד השומה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"א 31710-07-19 ישראל נ' אבו טראש

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

13. בבקשה למתן הצווים, שהוגשה כאמור ביום 14.7.19, במעמד צד אחד, נימק פקיד השומה את בקשתו לקבלת הצווים, בחשד הכבד שחוב המס לא ייגבה, שכן מדובר בהכנסות בלתי מדווחות, וכן מהטעם שמדובר בכסף מזומן שניתן להעלימו בקלות.
14. פקיד השומה טען בבקשתו כי מאזן הנוחות נוטה בבירור לטובתו, שכן הנזקים שיגרמו לו ככל שלא יינתן הצו במעמד צד אחד, עולים לעין שיעור על הנזקים הצפויים למבקש.
15. במהלך דיון שהתקיים בפני הדגיש פקיד השומה כי החוב סופי, שכן לא הוגשה עליו כל השגה.

8

9

הבקשה לביטול העיקול

16. ביום 19.11.19 הגיש כאמור המבקש בקשה לביטול צו העיקול, בקשה שלא נתמכה בתצהיר לאימות העובדות הנטענות בגדרה. בבקשה נטען כי המדינה פעלה שלא כדין, בשעה שחרף בקשה ספציפית שהוגשה לחיפוש אמל"ח, תפסה בביתו של המבקש סכומי כסף, שלא בסמכות ותוך חריגה מגדרי צו החיפוש.
17. עוד נטען כי פקיד השומה אינו חייב לעקל את הכספים לשם הבטחת תשלום חוב המס, וכי פעולתו הייתה קיצונית ובלתי סבירה, אף שיש באפשרותו לנקוט באמצעים שתוצאתם אינה כה פוגענית.
18. המבקש הוסיף וטען כי לא היה מקום להסתמך על הודעותיו המבולבלות והבלתי מציאותיות שנמסרו במשטרה, הודעות אשר נועדו לרצות את המדינה, ואינן הודעות אמת. נטען כי כמות כה גדולה של כבשים ושל גמלים לא הייתה ברשותו של המבקש, וכי תשובותיו היו תשובות סרק.
19. המבקש הפנה בבקשתו לכך שבחקירותיו טען כי הכספים שנתפסו אינם כספיו, אלא כספי בני משפחתו, וככל שפקיד השומה האמין להודעותיו בעניין מקור הכספים היה על פקיד השומה להאמין גם להודעותיו של המבקש ביחס לבעלות בכספים.
20. כן נטען בבקשה כי בנסיבות העניין לא היה פקיד השומה רשאי לעקל את הכספים, ונוחות הגביה אינה מצדיקה פגיעה בכבוד האדם. נטען כי ככל שפקיד השומה יצליח להוכיח את טענותיו בדבר חוב המס, על יסוד גרסת המבקש בלבד, ללא תמיכה כלשהי, יהיה פקיד השומה רשאי לגבות את החוב באופן רגיל ושגרת, כפי שנעשה לגבי נישומים אחרים.

28

29

30

המסגרת החוקית

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"א 31710-07-19 ישראל נ' אבו טראש

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

21. סעיף 194 בפקודה, שכותרתו היא "גביית מס במקרים מיוחדים", קובע כדלקמן-
(א) היתה לפקיד השומה סיבה לחשוש, כי המס על הכנסה פלונית לא ייגבה משום שיש בדעתו של אדם פלוני לצאת מישראל, או מחמת סיבה אחרת, רשאי הוא –
(1) אם כבר נשום אותו אדם לענין אותה הכנסה או שהוא חייב לגביה בתשלום מקדמות - לדרוש בהודעה בכתב, שהאדם יתן מיד ערובה, כדי הנחת דעתו של פקיד השומה, לתשלום המס שנשום, או המקדמות שהוא חייב בהן ;
(2) אם עדיין לא נשום האדם כאמור - לשום אותו לפי סכום ההכנסה שעליה נמסר הדו"ח, ואם לא מסר אותו אדם דו"ח או שמסר ואינו מניח את דעתו של פקיד השומה - לפי סכום סביר בעיני פקיד השומה ;
(3) ...
(ב) שומה שנערכה לפי סעיף קטן (א) (2) ימסור פקיד השומה הודעה עליה וכל מס שנשום לפי אותה שומה ישולם מיד עם מסירת ההודעה.
(ג) לא שילם הנישום את המס או לא נתן את הערובה לפי סעיף קטן (א) (1), רשאי בית המשפט המוסמך על פי בקשת פקיד השומה, לתת צו, אף שלא בפני הנישום –
(1) על עיכוב יציאתו מהארץ ;
(2) על עיקול רכושו ואם נוכח כי יש חשש סביר שהמס לא ייגבה וכי אין די בעיקול כדי להבטיח את גבייתו – על תפיסת רכושו".
22. סעיף 194 בפקודה קובע חריג לכלל הקבוע בסעיפים 183 ו- 184 בפקודה, שלפיו לא ישולם המס השנוי במחלוקת לפקיד השומה, אלא יוותר בידי הנישום, עד תום בירור המחלוקת השומתית. הסעיף מאפשר לפקיד השומה, "במקרים מיוחדים", כפי שנקבע בכותרתו, לדרוש את תשלום המס, או ערובה להבטחת תשלומו, גם במקרים שבהם שנוי המס במחלוקת, עוד בטרם הפכה השומה לסופית, ועוד בטרם התבררו טענות הנישום בפני פקיד השומה או בערכאות המשפטיות. ככל שהמס לא שולם, וככל שלא ניתנה הערבות להבטחת תשלומו, רשאי פקיד השומה לפנות לבית המשפט בבקשה למתן צווי עיקול או צווי תפיסה, לפי העניין.
23. ההלכה הפסוקה הכירה בחריגותו של ההליך הקבוע בסעיף 194 בפקודה, וקבעה כי השימוש בו לא ייעשה כדבר שבשגרה, אלא במקרים חריגים המצדיקים שינוי מהכלל. צווים על פי הסעיף יינתנו במתינות, באיפוק, ובזהירות (ראו למשל ע"א 416/87 חכמי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"א 31710-07-19 ישראל נ' אבו טראש

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 נ' פקיד השומה למפעלים גדולים (מיום 3.9.87)(להלן- "פרשת חכמי"); רע"א
2 3994/13 אבו לטיף נ' פקיד שומה יחידה ארצית (מיום 23.10.13) (להלן- "פרשת אבו
3 לטיף"). כפי שציין כב' השופט ה' קירש בע"מ 989-04-14 פקיד שומה יחידה ארצית
4 לשומה נ' עלי מרעי (מיום 8.7.14)(להלן- "פרשת מרעי"), החרוג הקבוע בסעיף 194
5 בפקודה, המאפשר הקדמת נקיטת אמצעי גביה לשם הבטחת חוב מס השנוי
6 במחלוקת, "מוצדק רק כאשר החשש לגבייה הוא מובהק וממשי והשומה על פניה
7 סבירה ומבוססת. כאמור, המסר העולה מהלכות בית המשפט העליון בנדון הוא מסר
8 של צמצום ואיפוק בהפעלת הסמכות. וכפי שנוסח אך לאחרונה על ידי בית המשפט
9 העליון (בהקשר אחר לחלוטין), "חריגים, כידוע, תחום התפרשותם נוטה לצמצום"
10 (בג"צ 8533/13 פלונית נ' בית הדין הרבני הגדול ואחרים (מיום 29.6.2014))."
11 24. אף שבעבר נשמעו בהלכה הפסוקה אמירות שלפיהן הסמכות המסורה לבית המשפט
12 בסעיף 194 בפקודה היא סמכות דרקונית, התפיסה הרווחת בהלכה הפסוקה כיום היא
13 כי לא מדובר בסמכות דרקונית, וכי עיקולים על פי סעיף 194 בפקודה דומים במהותם
14 לסעד של עיקול זמני הקבוע בתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, (להלן-
15 "תקנות סדר הדין האזרחי"), המקובל והנהוג במשפט האזרחי. כך למשל ציין כב'
16 השופט נ' סולברג בפרשת אבו לטיף, תוך שהוא מאמץ את קביעת כב' השופט י' אטדגי,
17 כי -
18 "תכליתו של ההסדר הקבוע בסעיף 194 לפקודת מס הכנסה הוא לאפשר
19 לפקיד מס ההכנסה להבטיח את גביית המס באמצעים שונים. כפי שציין
20 בית המשפט המחוזי, נגד סעיף זה הועלתה ביקורת בפסיקה, תוך ציון
21 העובדה כי הוא כולל אמצעים דרסטיים בשל הפגיעה בקניינו של
22 הנישום... בית המשפט המחוזי עמד על רכיביו השונים של הסעיף וציין
23 כי הסעד המבוקש בענין דנן אינו סעד שעניינו בגביית סכום המס בטרם
24 התגונן הנישום, אלא עניינו בייזום פעולה שתמנע מהנישום התחמקות
25 מתשלום המס. בכך דומה הסעד המבוקש לבקשה להטלת סעדים זמניים
26 בתביעה אזרחית, שאינה ענין דרסטי, ושכאמור, אין זו דרכה של ערכאת
27 הערעור להתערב בשיקול הדעת של הערכאה הדיונית לגביה".
25. צו העיקול לפי סעיף 194 בפקודה דומה אפוא במהותו לסעד של עיקול זמני, אשר נועד
להבטיח את האפשרות ליישום פסק הדין, בנסיבות שבהן תתקבל התביעה, ואמות
המידה להטלת עיקול על פי סעיף 194 בפקודה דומות בעיקרן לאמות המידה להטלת
עיקול זמני, (ראו רע"א 1367/17 בלולו נ' היחידה הארצית לשומה (מיום

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"א 31710-07-19 ישראל נ' אבו טראש

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

18.7.17)(להלן-"פרשת בלול"). אמות מידה אלו הן בעיקר קיומן של ראיות לכאורה לעילת תביעה, מאזן הנוחות הנוטה לטובת מבקש הסעד, וקיומו של חשש סביר שאי מתן הצו יכביד על ביצוע פסק הדין (לעיתים נזכרים גם תום הלב ומתן הסעד צודק וראוי כאמות מידה -ראו רע"א 7076/17 פלוני נ' פלוני (מיום 22.10.17); ת"א 1914-10-17 Bay Ventures Ltd נ' מדינת ישראל (רשות המסים) (מיום 18.3.18)).

26. כפי שבואר בהלכה הפסוקה, הסעד הזמני על פי סעיף 194 בפקודה יינתן בהתקיים שני תנאים: האחד, קיומה של שומה סבירה, ובלשון בית המשפט העליון בפרשת חכמי, אל לשומה להיות שרירותית, ועליה לעמוד בביקורת בית המשפט. עוד נקבע בהלכה הפסוקה כי בדיקת השומה בשלב זה, הינה בדיקה הבוחנת את סבירותה הלכאורית של השומה, והיא אינה בדיקה מדוקדקת של רכיבי השומה, בדיקה העתידה להיערך בהליכי השומה והערעור הרגילים (ראו עמ"ה (ת"א 13-01-39151 פקיד שומה יחידה ארצית לשומה נ' עלא אבו-לטיף (מיום 13.5.13)), אשר אושר בפסיקת ביהמ"ש העליון בעניין אבו לטיף; ע"מ 13-03-25990 פקיד שומה ת"א 5 נ' מ"י (מיום 30.9.13); פרשת מרעי; ת"א 16-06-61669 פקיד שומה היחידה הארצית לשומה נ' אלון טרקזדה (מיום 23.3.16); ע"מ 16-08-50109 פקיד שומה- היחידה הארצית לשומה נ' שמעון בלול ואח' (מיום 11.12.16); ת"א (ב"ש 18-10-20871 פקיד שומה באר שבע נ' אל עלאיין (מיום 31.12.18)).

27. התנאי השני לנקיטת הליכים מכוח סעיף 194 בפקודה הוא קיומו של חשש סביר שהמס לא ייגבה, "משום שיש בדעתו של אדם פלוני לצאת מישראל, או מחמת סיבה אחרת". בהלכה הפסוקה בואר כי החשש שהמס לא יגבה, אשר יצדיק נקיטת הליכים מכוח הסעיף צריך שיהיה חשש ממשי. חשש כאמור יכול להילמד מהתנהגות קודמת של הנישום – באופן כללי ובפרט כלפי שלטונות המס – והן מטיב נכסי הנישום, נזילותם ושווים ביחס לחבות המס הנטענת (ראו לעניין זה פרשת מרעי).

מן הכלל אל הפרט

28. טענתו המרכזית של המבקש באשר לצווי העיקול והתפיסה הייתה כי מלכתחילה נתפסו סכומי הכסף על ידי המשטרה תוך חריגה מסמכות, הואיל והצו שהיה בידי המשטרה התיר לה לחפש אמל"ח בלבד, ועל כן יש לבטל את צווי העיקול והתפיסה.

29. מעבר לכך שהטענה בדבר החריגה מסמכות לא הוכחה בדרך כלשהי, וצו החיפוש אף לא הוצג לפני, בהתאם להלכה הפסוקה רשאי שוטר לתפוס חפץ מכוח סעיף 32 בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)[נוסח חדש], התשכ"ט-1969, ללא תלות

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"א 31710-07-19 ישראל נ' אבו טראש

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 בקיומו של צו שיפוטי (ראו לעניין זה לגבי תפיסת סכומי כסף, בבש"פ 8353/09
2 **מגאלניק נ' מדינת ישראל** (מיום 26.11.09), והשוו לעניין תפיסת תכשיטים ויצירות
3 אומנות רע"פ 4526/18 **אלוביץ' נ' מדינת ישראל** (מיום 5.8.18)). המבקש לא הוכיח
4 אפוא שמדובר בתפיסה שלא כדין של סכומי הכסף. זאת ועוד. במהלך התקופה בת
5 מספר החודשים שבה החזיקה המשטרה בכספים לא נטען דבר בעניין זה נגד המשטרה
6 בהליך המתאים לכך.
- 7 30. אשר לאמות המידה שנקבעו בפסיקה באשר לצווי עיקול ותפיסה על פי סעיף 194
8 בפקודה, כפי שנפסק, יש לבחון בראש ובראשונה את **סבירות השומה**. עיון בשומה
9 שנקבעה למבקש מלמד כי לא מדובר בענייננו בשומה שרירותית ובלתי סבירה, אלא
10 בשומה המבוססת על הנתונים האישיים של המבקש, ככל שהם ידועים, על יסוד
11 הודעותיו במשטרה.
- 12 31. השומה הוצאה כזכור לאחר שבביתו של המבקש נמצא סכום כסף בלתי שגרתו, בסך
13 של כ- **450,000 ₪** במזומן. באי כוחו של המבקש טענו בבקשה ובמהלך הדיון
14 שהתקיים לפני, כי הודאתו של המבקש ניתנה בשל לחץ שהופעל עליו בחקירתו, וכי
15 הודאתו נועדה לרצות את המשטרה ואינה עדות אמת.
- 16 32. יחד עם זאת, המבקש לא נתן כל הסבר לסכום הכסף המזומן המשמעותי שנמצא
17 בביתו, אף לא צירף תצהיר כתמיכה לבקשתו, ובפני בית המשפט לא עומדת גרסה
18 ברורה באשר לסכומי הכסף ולמקורם. לא מדובר בענייננו בטענה פורמלית, כפי
19 שביקשו באי כוחו של המבקש לשכנע במהלך הדיון, כי אם בבעיה מהותית, במיוחד
20 בהינתן העובדה שעל פי הטענה העיד המבקש לפני המשטרה עדות שקר, ובהינתן
21 האפשרות לנפקות לעדות זו על ההליך הפלילי. זאת ועוד. המבקש נמנע כאמור
22 מלהגיש השגה על השומה שנקבעה, ובכך נמנע מבירור טענותיו בדבר מקור הכספים
23 וההכנסות, והבעלות בהם, בפני פקיד השומה המוסמך לדון בשומתו. הטענות שהועלו
24 במהלך הדיון לפני נגד השומה הן טענות כלליות ובלתי מבוססות, כגון שלא היו בידי
25 המבקש גמלים וכבשים בהיקפים שצוינו על ידו, אף לא היה לו מקום לגדלם. טענות
26 אלו נטענו כטענה שבעלמא, לא נתמכו בתצהיר, וכאמור אף לא הובאו לבדיקה ודיון
27 לפני פקיד השומה. יש בכל אלו כדי לתמוך בשומה ובסבירותה.
- 28 33. אשר לטענה שלפיה מפקידים בני המשפחה את כספיהם דווקא בביתו של המבקש,
29 מדובר בגרסה העומדת בסתירה לגרסאות אחרות שמסר המבקש במשטרה, שלפיהן
30 כאמור מכר גמלים וכבשים בהיקף נכבד ימים ספורים לפני תפיסת הכספים. גרסה זו
31 לא הוכחה באמצעות עדויות של בני משפחה כאמור, בוודאי שהיא לא נתמכה בראיה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"א 31710-07-19 ישראל נ' אבו טראש

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 אובייקטיבית כלשהי. זאת ועוד. לא בואר מדוע נבחר דווקא המבקש, מכל בני
2 המשפחה האחרים, לשמש כתחליף לבנק עבור כל בני המשפחה המורחבת, אף לא
3 בואר ממה הפיקו אותם בני משפחה עלומים את ההכנסה. גרסה זו בדבר הפקדת
4 הכספים בידי המבקש על ידי כל בני המשפחה, אינה סבירה ואינה משכנעת, עומדת
5 כאמור בסתירה לגרסה אחרת שמסר המבקש, ולא מצאתי שיש בה כשלעצמה כדי
6 להפריך את השומה שנקבעה.
- 7 34. מעבר לדרוש אציין כי בחינת השומה שנערכה למבקש מעלה כי לכאורה מדובר בשומה
8 סבירה, המבוססת על הודאתו של המבקש במשטרה, ועל גרסתו הראשונית באשר
9 למקור סכומי הכסף. פקיד השומה אימץ את גרסתו של המבקש, שלפיה מכר גמלים
10 וכבשים, וכן את גרסתו באשר לתמורה שקיבל. פקיד השומה אף העריך קיומן של
11 הוצאות בסכום סביר, אף שלא הוצגו לו כל אסמכתאות באשר לקיומן של הוצאות.
- 12 35. פקיד השומה לא הסתפק בכך, ולשם הזהירות ערך גם שומה חלופית, שבה התייחס
13 לסכום הכסף שנתפס בידי המבקש כהכנסה בידו, אשר לא דווחה לרשויות המס. המס
14 על פי השומה החלופית מסתכם כאמור ל- 662,890 ₪.
- 15 36. מדובר אפוא בשומה מבוססת וסבירה, הנסמכת על גרסתו של המבקש ועל נתוניו
16 האישיים, והמבקש לא העלה בפני כל טענה של ממש לשם הפרכתה, עובדה התומכת
17 כאמור בסבירותה.
- 18 37. אשר לקיומו של חשש ממשי לכך שהמס לא ייגבה ככל שלא יוטל העיקול, (ולחכבדה
19 הממשית בגביית המס), אלו נלמדים בראש ובראשונה מנסיבות תפיסת סכום הכסף
20 הנכבד, במזומן, מוסתר בביתו של המבקש. החשש הממשי נלמד גם מכך שמדובר
21 לכאורה בהכנסות בלתי מדווחות בהיקף עצום, מהתמורה שחלה בגרסתו של המבקש,
22 בטענה כי הגרסה שנמסרה למשטרה היא בבחינת עדות שקר, ומהעדר כל גרסה
23 הנתמכת בתצהיר בבקשה באשר למקור הכספים. אין להוציא מכלל אפשרות כי
24 תכלית ההימנעות מהגשת תצהיר היא להימנע מחקירה נגדית, ויש בכך כדי לתמוך
25 בקיומו של חשש ממשי לכך שהמס לא ייגבה (ראו למשל 27098-07-13 פקיד שומה
26 יחידה ארצית לשומה נ' צ'ונה ואח' (מיום 29.12.13)).
- 27 38. סבירותה של השומה, והחשש הממשי שלא ניתן יהיה לגבות את המס ככל שהשומה
28 תהפוך לסופית, מצדיקים אפוא מתן צווי עיקול על פי סעיף 194 בפקודה.
29
30
31

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"א 31710-07-19 ישראל נ' אבו טראש

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

סיכום

- 1
- 2 39. אשר על כן, כיוון שמצאתי שיש הצדקה למתן צווים על פי סעיף 194 בפקודה, בשים
- 3 לב לסבירות השומה, ונוכח קיומו של חשש ממשי לסיכול גביית המס, או להכבדה
- 4 ממשית על גבייתו, יעמדו בעינם צו העיקול וצו התפיסה שהוטלו מכוח סעיף 194
- 5 בפקודה, על סכום הכסף שנתפס, בסך של כ- 450,000 ₪, בתוספת הפרשי הצמדה
- 6 וריבית כדין.
- 7 40. המבקש יישא בהוצאות פקיד השומה בגין בקשה זו, בסכום של 15,000 ₪. הסכום
- 8 ישולם תוך 30 ימים, שאם לא כן יישא הפרשי הצמדה וריבית כדין.
- 9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

ניתנה היום, י"ד כסלו תש"פ, 12 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.

יעל ייטב, שופטת

